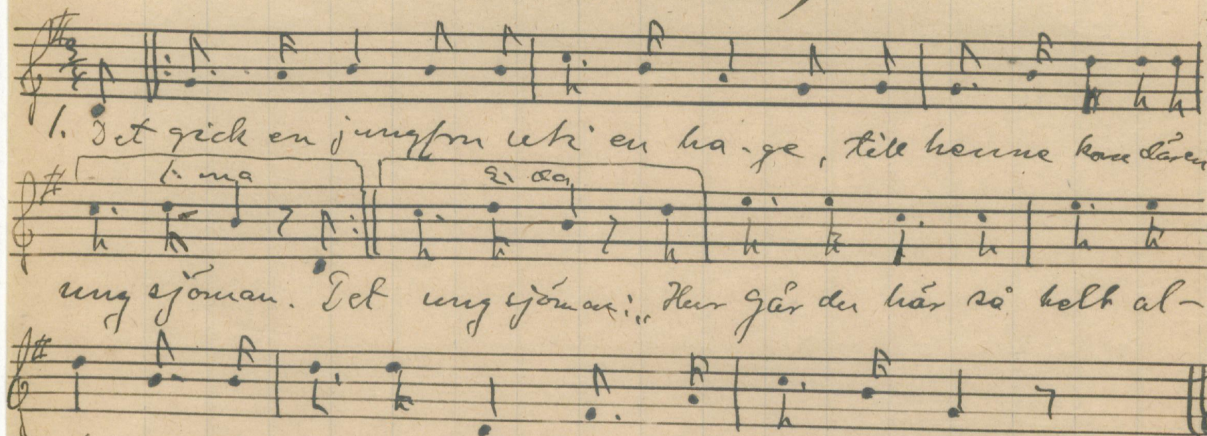


15

Det gick en jungfru uti en hage

(Ekenäs: Skåldö)

46



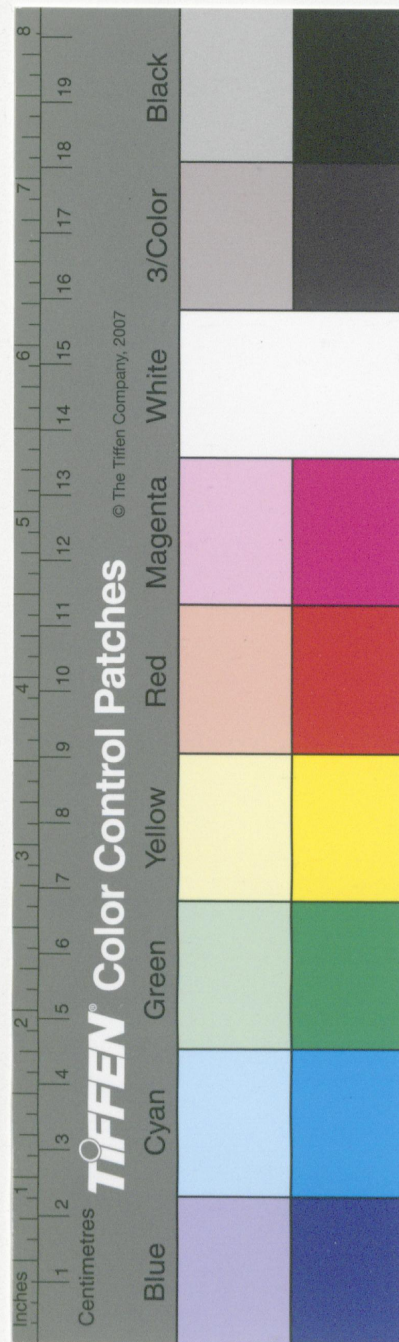
lena. Ge mig ditt hjärta, det jag begär!"

2. På din begäran kan jag ej tväna,
"jag är födder av så ringa stånd.

Din tjänareinna kan jag väl bli,
men allra härbsten kan jag ej bli.

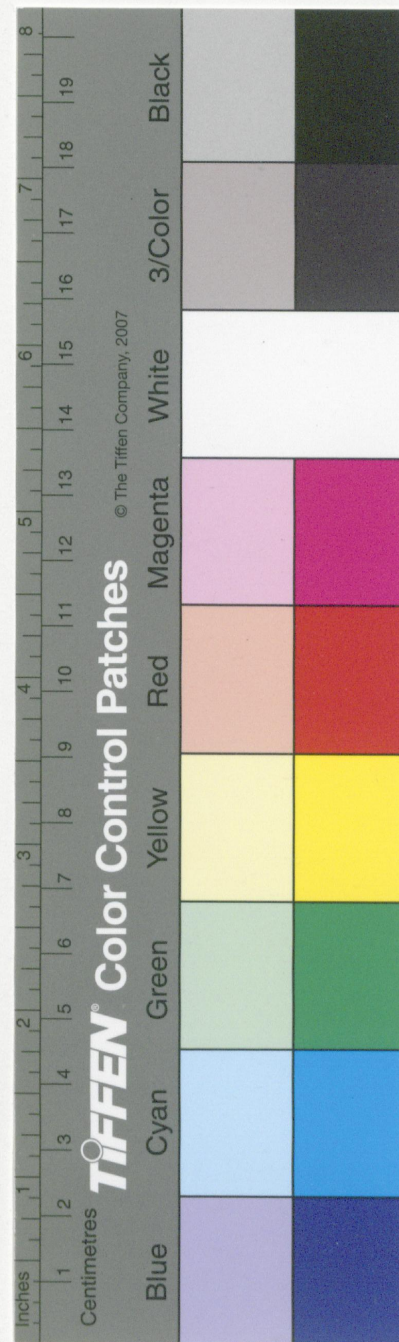
3. Jag har en vän, ja om han lever —
som för dig är reste bort från mig.
Lever han, så har han mitt hjärta,
men är han död, så har Gud hans själ."

4. "Har du en vän, så som du säger,
som för dig är reste bort från dig,
jag vågar säga, att jag är densamma
densamma, som för dig är reste bort från dig!"



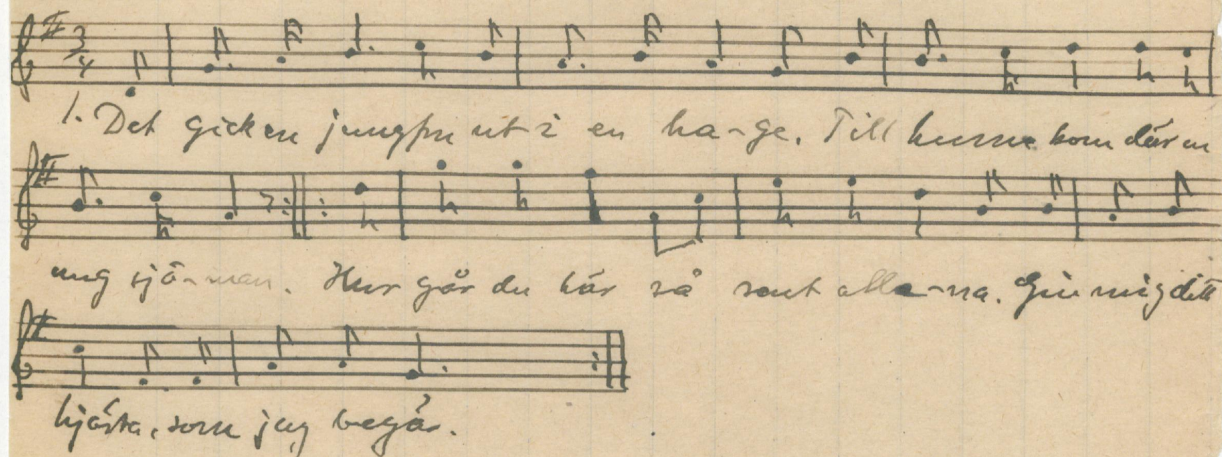
46
47
5. "Å du deusamme lilla vännen,
som för spå är reste bort från mig,
vis då handen, ja vis då ~~fingret~~
ja vis då ringen, som du fått av mig!"

6. Jungfrun skådade på denna ringen,
till dess hon digrade ner.
Då tog hon henne på sina armar
och kyssade hennes enfång eller fler.

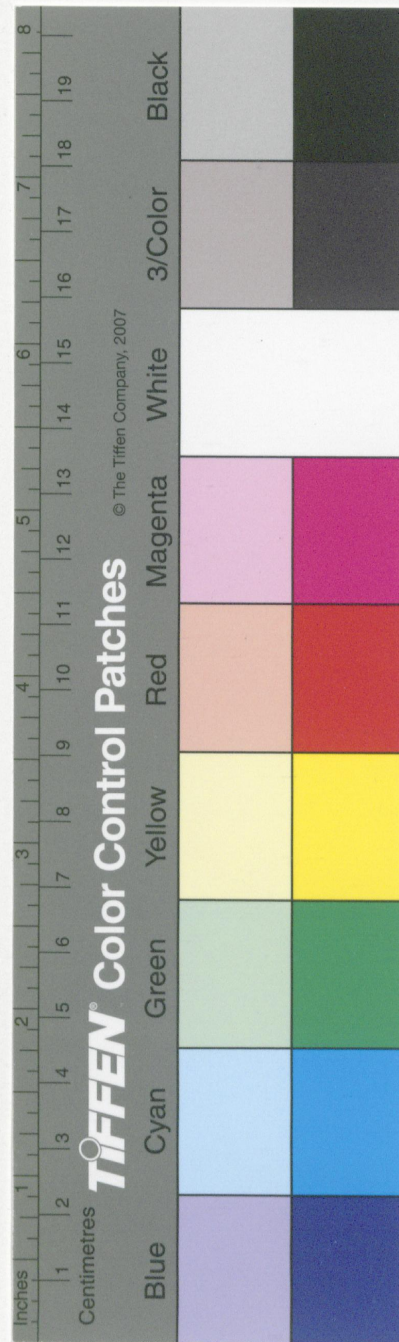


16. Det gick en jungfru ut i en kage.
(Ekenäs, Snappstuna)

48



2. På en begäran kan jag ej vara,
Ty jag är födder av så ringa stånd.
En tjänarinna kan jag väl vara,
men alla känta kan jag ej bli.
3. Jag har en vän, och han är en tjönn,
som för sju år rest bort från mig.
Levar han, så har han mitt hjärta,
men är han död, så har gud hans själ.
4. Har du en vän och som är en tjönn,
som för sju år rest bort från dig,
jag vågar säga, jag är densamme
densamme vännen, som har älskat dig."



48
49
5. Och är det sanning, alltså du säger,
"var är din ringen, som du fick av mig?"
Då tog hon ringen utav sitt finger;
"Se här är ringen, som du gav åt mig."

6. Jungfrun skådade på denna ringen,
och tåldignade hon med till jort,
Då tog hon henne på sina armar
och kysste henne så innerligt.

En variant på *Tenula princeps*:
Nyland III: 142.

